

KOMMUNISTISK POLITIK

FØRSTE DANSKE
SOLDAT DRÆBT I
IRAK

54,8 MIA.
EKSTRA TIL
MÆRSK I ÅR

Nr. 20
9. årg.
2005

**14. oktober -
27. oktober**
Støttepris 12 kr.

TEMA: "GYLDNE TIDER"

- En missionerende grundlovs(for)bryder s. 2 • Hurra! Der er kommunalvalg! s. 3 •
"Gyldne tider" s. 4 • Fagbevægelsen må gøre oprør s. 6 •
Status på arbejdsmarkedspensionerne s. 8 • Eventyret om HCA og Danish Crown s. 10 •
Ensretning s. 11 • Carl Scharnberg - 'Det nye sker' s. 12 •
Frevert og DF - Racistisk smittespredning s. 14 • "Forfatning" Irak s. 16 •
Kommunistisk Samling s. 20 • Debat s. 22 • Forgylt s. 24

Missionær og grundlovs(for)bryder

KOMMUNISTISK POLITIK

Anders Fogh Rasmussen var ikke mange minutter i det, der i gamle dage blev kaldt for det sorte Afrika, før han havde fundet ud af, hvad der var galt. De afrikanske lande er fattige – og de er selv skyld i deres fattigdom, forkyndte den danske statsminister fra Tanzania.

- De unge selvstændige afrikanske lande tabte rigtigt mange års udvikling på grund af socialistiske regimer og eksperimenter. Tanzania var en socialistisk et-parti-stat med tætte bånd til østblokken, men er altså nu under udvikling, og det er glædeligt at se, sagde Anders Fogh Rasmussen.

Denne troende missionær for markedsøkonomi og monopolkapitalistisk demokrati behøver ikke at lede længe efter forklaringer. Klichéerne findes i attaché-tasken. De fattige har kun sig selv at takke for deres fattigdom – og de behøver bare at bøje sig for markeds gudinden (der nøjagtig ligner den amerikanske frihedsgudinde) for at finde frelse.

Fattigdom er Fogh ekspert i. Der er blevet stadig flere fattige i Danmark i Foghs regeringstid – og det er deres egen skyld.

De er socialister, dovne eller af anden etnisk herkomst.

Mens Fogh missionerede i Afrika, afleverede 24 danske borgere en stævning til Østre Landsret mod den danske statsminister for grundlovsbrud, da et snævert flertal i folketinget den 21. marts 2002 gjorde Danmark til deltager i en angrebskrig mod Irak under amerikansk kommando og uden FN-mandat.

Deres to advokater Bjørn Elmquist og Christian Harlang argumenterer i et mere end 70 sider langt skrift for, at Fogh, hans regering og det snævre folketingsflertal handlede i strid med grundlovens §19, som forudsætter at dansk krigsdeltagelse kun kan ske med FN-mandat og i overensstemmelse med international ret. Advokaterne konstaterer også, at folketingsbeslutningen var i strid med grundlovens §20, fordi der var tale om overdragelse af suverænitet, da de udsendte danske soldater kom under fremmed kommando, og en sådan suverænitetsoverdragelse kræver 5/6 flertalsbeslutning i folketinget.

Initiativet har vakt opsigt, glæde hos mange og vrede blandt krigstilhængere og Fogh-støtter. Der er ingen tvivl om, at

Blair, Bush og Fogh efter international ret er krigsforbrydere – men de er ikke nemme at få dømt efter international ret eller ved en international krigsforbryderdomstol. I USA søger man at få rejst en rigsretssag mod George W. Bush for at bryde den amerikanske forfatning med angrebskrigen mod Irak, og i UK forsøger man at få Blair tiltalt for at bryde engelsk lov. Stævningen mod Fogh søger ved danske domstole at afprøve, om denne krigsforbryder ikke bare har brudt med international lov, men også med den danske grundlov.

Sagen er juridisk set en meget stærk sag, fordi der i grundlovens ordlyd og dens præcedens og tolkninger netop forudsætter, at der for dansk krigsdeltagelse foreligger et mandat fra FN og at krigshandlingen i øvrigt er i overensstemmelse med international ret. Selvom regeringen har påberåbt sig en gammel FN-resolution som det internationale retsgrundlag for angrebskrigen, er det en kendsgerning, at den skete uden sikkerhedsrådets godkendelse, og at den ifølge FNs generalsekretær krænker FNs charter.

En række jurister er straks rykket ud med et krav om, at Østre Landsret nægter at behandle sagen. Begrundelsen skulle være, at ingen af borgerne skulle være personlig berørt af krigen. Det er et absurd argument, al den stund hver eneste dansker er personlig berørt af den danske krigsdeltagelse og er med til at finansiere en ulovlig krig. Anklagen om grundlovsbrud er den alvorligste anklage, der kan rejses mod en statsminister, en regering og et folketingsflertal. Det må selvfølgelig kunne prøves ved en domstol.

Noget andet er, hvad en domstol vil dømme. Det er en politisk sag, med enorme interesser på spil, og domstolene er en del af det borgerlige statsapparat. Ingen ansvarlige politikere er nogensinde blevet dømt for det eklatante grundlovsbrud, der fandt sted under besættelsen, da det kommunistiske parti blev forbudt og dets parlamentsmedlemmer kastet for ulvene.

Under alle omstændigheder er stævningen et vigtigt skridt for at sætte Fogh og Co. på anklagebænken for deres forbrydelser.

Selvom der er lang vej igen, før de vil få deres velfortjente straf.

Redaktionen 11. oktober 2005

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf. 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement
Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (13 nr.) 275 kr.
År (26 nr.) 450 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 21. oktober 2005

Hurra! Der er kommunalvalg!

Den 15. november er der valg til de 98 kommende kommunalbestyrelser og til de fem regionsråd. De nye kommuner og regionerne, der afløser amterne fra 2007, skal have deres politiske ledelser. De parlamentariske partiers valgforberedelser er langt fremme, kandidatlisterne er ved at være på plads. Også borgerlisterne og de alternative og progressive lister, der skyder op ved lokalvalgene, er ved at gøre sig klar til valg.

'Det vigtigste lokale valg nogen-sinde', kalder Socialdemokraterne det i en kongresudtalelse. Et valg, som er en del af den strukturreform, som Fogh-regeringen gennemførte med henblik på 'at slanke den offentlige sektor' og skabe bedre muligheder for nye udliciteringer og privatiseringer.

Man kan ikke just sige, at Socialdemokraterne rammer lige ned i den folkelige fornemmelse; der er ingen følelse af, at det er et vigtigt valg, der kommer. Godt nok er folk ikke i tvivl om, at kommunalreformen vil få mærkbare konsekvenser - men den er også blevet presset ned over hovedet på dem. Det er ikke den eller de fem regioner, KV2005 tager stilling til.

De største partier - Venstre og Socialdemokraterne - lægger op til et kommunalvalg som gentagelse af et folketingsvalg: Fokus på personer - og et valg mellem politikker, der ligner hinanden, fordi de kommer fra samme EU-blender.

Folk ved at der ikke kommer en anden kurs ud af dét.

Der er ellers nok at tage fat på. Officielt går det forrygende godt i Danmark. Men på det nære plan ser folk nedskæringer og forringelser, uafbrudt og år for år, i den offentlige service og i de såkaldte velfærdsydelser, som betales dyrere og dyrere.

Alle problemerne, som er lovet løst, er der endnu: Brutale nedskæringer på dagsinstitutioner og skoler. Forringet ældreplejere med hjemmehjælp, der stadig arbejder efter

minutvisere og mere og mere minder om blødkogte æg, lige som socialrådgivere og talløse andre ansatte i den offentlige sektor, som skærer ned og bukker under af stress og pres.

Til gengæld forkæles de rige. Eksklusive havnefronter skyder op, dyre lejligheder i dyre kvarterer, prestigebyggeri, som skal tiltrække folk med penge, angiveligt 'gode skatteydere', selvom det i realiteten ligger så som så med det.

Klassemodsætningerne bliver markant synlige i disse år.

Når der er kommunalvalg rejser nogle enkelte af problemerne. Partierne har et overbevisende bud på, hvordan de bliver løst - og når valget er overstået, stemmerne talt op, posterne fordelt og Ritt Bjerregård overborgmester i København sker der ikke andet, end at det uafbrudte nyliberale nedskæringsfelttog drøner videre.

Hver by og kommune har sine egne problemer. Men problemerne har en udtalt klassekarakter - og består ikke mindst i, at de fattige bliver flere, og fattigere, mens kommunekasserne bliver slået i. Eventyret om H.C. Andersens fødeby i 200-året er en fortælling om døde svin og arbejdsløshed. I København er det også en fortælling om døde mennesker, lavere levealder i arbejderkvartererne og blandt arbejderne og tusindvis af forureningsofre,

fra astma til partikeldød.

Mens der dør mindre end 50 mennesker af passiv rygning om året i Danmark, dør der 10 gange så mange på grund af partikelforurening, ca. 500. Den største synder - diesellastbiler - får lov til at ose videre. Københavns Kommune havde ansøgt om at etablere en miljøzone, hvor kun biler med dieselfiltre kunne komme. I afvisningen fra den konservative justitsminister Lone Espersen hed det:

"Ordnningen må efter det oplyste om de økonomiske konsekvenser af en miljøzoneordning antages at kunne medføre meget væsentlige økonomiske konsekvenser for de berørte virksomheder, og herunder for nogle, navnlig små virksomheder, kunne indebære betydelige indskrænkninger eller eventuelt ophør af virksomheden"

Den manglende ordning garanterer 'ophør af virksomheden' hos hundreder af mennesker i de kommende år.

Arbejderpartiet Kommunisterne stiller ikke op som parti ved det kommende kommunalvalg. Vi prioriterer vores begrænsede kræfter til at udvikle kampen mod krig, union, reaktion og nyliberalisme nedefra - til at gøre masseprotesten mod kapitalen, dens stat og kommuner og dens politikere stærkere og mere synlig. Vi anbefaler ikke at stemme på hverken partier, der støtter den borgerlige regering eller den socialdemokratiske opposition. Hvor der eksisterer eller oprettes progressive og alternative lister, anbefaler vi at stemme på dem.

Og vi understreger, at skal det kommunale nedskæringsfelttog og den nyliberale nedslagtning af den offentlige sektor bremses, er det ikke nok at sætte et kryds. Det er langt fra nok.

Det kræver organiseret modstand i stor stil - fra vuggestuer til plejehjem.

Og først og sidst kræver det modstand fra arbejdernes side.

Fogh bebuder mere krig, politistat og ultrakapitalistiske reformer

Åbningstale:

Fogh leger moderat – han er ufortyndet højre

Anders Fogh Rasmussens åbningstale til folkettingen var spækket med selvros, skønmalning af de danske tilstande og nyliberalistiske løgne og krydret med solide doser beroligende velfærdsdemagogi. I talen bebudede han, at hans indeværende regeringsperiode vil blive 'en reformperiode', der angiveligt skal sikre, at det danske samfund bliver en 'vinder' i den imperialistiske globalisering:

"I denne regeringsperiode sætter vi massivt ind med gennemgribende reformer af det danske samfund. Vi har allerede vedtaget en stor reform af kommunerne. Og nu går vi videre. Med at ruste Danmark til udfordringerne fra globaliseringen og med at sikre vores fremtidige velfærd. Reforme, som rækker langt ud i fremtiden," meddelte han.

'Reform-periode'

Danmark skal være 'verdens mest konkurrencedygtige samfund', erklærede Fogh i overensstemmelse med EU's Agenda 2010, uden samtidig at fortælle, at det er arbejderne og det store flertal, som skal betale prisen for denne bestræbelse, og uden at nævne, at arbejdere overalt i unionen er gået til modstand mod denne dagsorden.

Kodeordet hedder det fleksible arbejdsmarked, et 'fleksibelt samfund', at de arbejdende skal uddanne sig livet igennem, omstille sig livet igennem og arbejde når som helst og hvor som helst, arbejdskøberne kræver det.

I denne sammenhæng bebudede Fogh omfattende pensionsreformer og andre 'velfærdsreformer' i 2006 på basis af den såkaldte Velfærdskommissions rapport, som kommer til december:

"Vi bliver nødt til gradvist at udsætte det tidspunkt, hvor vi normalt trækker os tilbage fra arbejdslivet," erklærede han.

Denne serie af ultrakapitalistiske 'velfærdsreformer', der skal 'styrke

erhvervslivet' og 'konkurrencedygtigheden', følger op på den vedtagne kommunalreform, som er ved at blive sat i værk. Den åbner for omfattende offentlige nedskæringer og nye runder af privatiseringer.

Fogh vil tage nye skridt mod politistaten og til undergravning af de demokratiske rettigheder på basis af en rapport om terrorbekæmpelse, som kommer sidst i oktober:

"Formålet er at afklare, hvilke yderligere initiativer der kan være behov for med henblik på at forhindre terrorangreb i Danmark. Truslerne udvikler sig hele tiden. Det kan være nødvendigt at overveje skrappe midler, som vi tidligere er veget tilbage for," erklærede han ligeud.

Det betyder, at de grundlovssikrede rettigheder skal undergraves yderligere.

Ultraliberalistiske løgne

Når den sociale demagogi sies fra, står de ultraliberalistiske løgne tilbage. Og Anders Fogh har et generalieblad fyldt af gigantiske løgne, såsom løgnen om de irakiske masseødelæggelsesvåben, som han sendte Danmark i krig for at destruere.

Her er et par af dem:

"Vore soldater i Irak yder en prisværdig indsats med at hjælpe irakerne til at leve i frihed, fred og fremgang."

De danske besættelsestropper har deltaget i ødelæggelsen af det irakiske

samfund, skabt en katastrofal livssituation for almindelige irakere, været med til massemyrderier og tortur. Irak er ikke på vej til demokrati, men er et besat og koloniseret land. Den brede irakiske befolkning støtter den legitime modstandskamp for at jage besættelsesmagterne på porten.

Krigsforbryder Fogh bebudede altså mere krig og bekræftede sin regerings loyalitet mod George W. Bush og hans aggressionskrige under dække af den såkaldte 'krig mod terror'. Om Mellemøsten og Irak sagde han:

"Det er spirende demokratier. De lever endnu ikke op til vore standarder for folkestyre. Men de er på vej. Og det skal vi glæde os over. For demokratier er mere fredelige end diktaturer."

Det er en kendsgerning, at det 'amerikanske demokrati' er den mest krigsriske magt, verden har kendt i moderne tid, faktisk nogensinde. USA har ført 63 krige mod 44 lande siden 2. verdenskrig og gennemført ikke mindre end 221 krige og militære interventioner i løbet af sine cirka 200 år.

Det er også en kendsgerning, at verdens fattigste lande bliver stadig fattigere under den imperialistiske globalisering. Dette faktum benægter Fogh med følgende bramfri erklæring:

"Globaliseringen har bragt vældige fremskridt i den tredje verden."

Sandheden er, at den har bragt ruin og øget elendighed til både de fattige lande og til verdens fattige milliardmasser, som i milliontal har rejst sig imod den imperialistiske globalisering og dens nyliberalistiske 'reformpolitik'.

Forgyldning af rigdommen

Fogh-regeringen er blevet hårdt ramt af socialminister Eva Kjer Hansens afsløring af, at dens mål er at gøre de rige rigere på de fattiges bekostning. En stor del af talen brugte han på at fortælle, at Fogh-regeringen er den bedste garant for hjælp til de svageste og til at mindske klaseskellene.

F.eks. erklærede han:

"Vi vil skabe et samfund, hvor der er

stor social bevægelighed. Et samfund, hvor der er flere mønsterbrydere, som trods en vanskelig opvækst skaber sig et godt og selvstændigt liv. Et samfund, hvor vi nedkæmper den negative sociale arv. Og der er noget at tage fat på. For alt for ofte bliver forældrenes svære sociale situation nedarvet til deres børn. "

Det er social demagogi af værste skuffe. I samme åndedrag forsvarede han loftet over kontanthjælpen, der har sendt titusinder af fattige familier ud i håbløs elendighed. Den 'negative sociale arv' er intet andet end de kapitalistiske udbytnings- og undertrykkelsesmekanismer, der fastholder arbejderklassen og dens børn i udbytning og undertrykkelse. Fogh-regeringens politik er netop at styrke alle de mekanismer, der udbygger og befæster denne.

Uanset hvor mange gange Anders Fogh erklærer, at det ikke er hans regerings mål at gøre de rige rigere og de fattige fattigere, er dette indholdet og det konkrete resultat af hans politik. Denne kendsgerning skal for enhver pris tilsløres. Derfor er der ingen ende på skønmaleriet af det kapitalistiske Danmark under hans regering:

"Så der er fremgang i Danmark. Og langt de fleste i det danske samfund har mærket den fremgang. Ikke alene er Danmark ét af de rigeste samfund i verden. Det er også et af de mest lige samfund i verden, når vi ser på forskellen mellem dem, der tjener mere, og dem der tjener mindre," forkyndte han.

Men har de fattige fået det bedre eller værre under Fogh? Alle ved, at de har fået det værre, at uligheden vokser, og at den ludfattige bund bliver større.

Alle ved også, at en stor del af den tilsyneladende velstand er til låns. Danskerne er mere forgældede end nogensinde tidligere og skylder i gennemsnit to årsindkomster væk.

Sammen med åbningstalen fremlagdes forslaget til finanslov for 2006, den kapitalistiske stats asociale klassebudget, som tager fra de fattige og giver til de rige.

Fogh-regeringen fortsætter sin asociale kurs for krig udadtil og klassekrig indadtil.

Indtil den bliver stoppet og sat på porten.

*A.P. Møller har på et år
øget sin formue med 54,8
mia. kr.*

Bankerne melder om rekordoverskud. Gigantiske profitter er hjemme i en lang række brancher og virksomheder. 2005 vil sætte ny profitrekord.

Og der bliver stadig flere milliardærer i Danmark. De rige har det godt og får det stadig bedre.

De 50 største personlige formuer er på et svimlende beløb, knap 384.000.000.000 kr., fortæller Berlingskes Nyhedsmagasin. På et år er deres samlede formue vokset med 95 mia. kr.

Mærsk McKinney Møller topper selvfølgelig igen. Blodpengene fra Irak-krigen har skæppet godt i kassen. Familieformuen er øget med næsten 50 pct. (!) fra 127,1 mia. kr. i fjor til nu

181,9 mia. kr.

13 nye formuer optræder på listen over de 50 rigeste. Blandt dem er Skype-sælgeren Janus Friis.

Samtidig viser tal fra Danmarks Statistik at antallet af personer med indkomster over 2,5 mio. kroner om året er vokset med over 20 procent på ét år til 631 sidste år.

I 2004 var der 11.863 'lønmodtagere' med indkomster over én million kroner om året. Det er 1.642 flere end året før.

Og økonom i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd Mikkell Baadsgaard har for Berlingske Business regnet ud, at der er 270.000 danskere mellem 25 og 59 år, som tjener pænt over 500.000 kroner om året.

Det er det forgylt Danmark. De fleste andre er det ikke værd at tale om ...

Top 10 over formuer

1. **Mærsk McKinney Møller, A.P. Møller-Mærsk, 181,9 mia. kr.** (rederi, olie mv.).
2. **Familien Kann-Rasmussen, VKR Holding, 23,4 mia. kr.** (ovenlysvinduer).
3. **Familien Kirk Kristiansen, Kirkbi og Lego, 20,3 mia. kr.** (legetøj og investeringer).
4. **Familien Clausen, Danfoss, 15,5 mia. kr.** (termostater og Industriautomatik).
5. **Familien Due Jensen, Grundfos, 20,3 mia. kr.** (pumper).
6. **Lars Larsen, Jysk Holding, 11,3 mia. kr.** (sengeudstyr).
7. **Herman Salling, F. Salling, 10,7 mia. kr.** (supermarkeder).
8. **Familien Holch Povlsen, Aktieselskabet af 1.8.2000, 8,5 mia. kr.** (tøj).
9. **Familien Louis-Hansen, Coloplast, 6,9 mia. kr.** (medicinske hjælpemidler).
10. **Janus Friis, Skype, 6,2 mia. kr.** (internettelefon).

(Kilde: Berlingskes Nyhedsmagasin)

Dansk fagbevægelse må gøre oprør

EU angriber kollektive overenskomster og konfliktretten

Ole Krarup, Folkebevægelsen mod EU, opfordrer fagbevægelsen til at gøre oprør.

Sidste vinter fik den svenske fagbevægelses blokader sat en stopper for det let-tiske byggefirma Laval arbejde med et skolebyggeri i Vaxholm, da Laval ikke overholdt de svenske overenskomster.

Nu sender Laval sagen til EF-Domstolen, og EU-Kommissionen har med det samme støtte firmaet med en erklæring om, at de svenske kollektive overenskomster hindrer arbejdskraftens frie bevægelighed.

Dansk fagbevægelse har gennemført adskillige tilsvarende blokader og aktioner med baggrund i forsøgene på at gennemføre EU's service-direktiv (det såkaldte Bolkestein-direktiv). Nu har kommissionen altså udtalt, at sådanne faglige aktioner strider mod EU-retten.

Folkebevægelsen mod EU ser det som et alvorligt angreb på den nordiske aftalemodel. Medlem af EU-parlamentet og tidligere professor i arbejdsret Ole Krarup fra Folkebevægelsen mod EU siger:

- Kommissionens udtalelser er et åbent angreb på de kollektive overens-

komster og den forhandlingsmodel, som alle parter på det nordiske arbejdsmarked har haft fordele af i over hundrede år. EU viser sig nu som en utilslørret trussel mod fagbevægelsens hævdvundne rettigheder. Fagbevægelsen og arbejdsmarkedets parter bør vågne op til dåd og gøre oprør nu.

Allerede da den svenske arbejdsret i foråret bad EF-Domstolen om en udtalelse i sagen, gav det uro i svensk fagbevægelse. LO's forhandlingssekretær Erland Olausson udtalte, at "hvis hele vores arbejdsmarkedsmodel slås i stykker, så er prisen for medlemskab af EU for høj, og så må vi tage stilling på ny".

Ole Krarup spørger:

- Hvad siger dansk fagbevægelse? Er LO – langt om længe – parat til at arbejde aktivt imod EU's åbenlyse angreb mod arbejderbevægelsens kollektive rettigheder?

Sagen har rystet svensk fagbevægelse. Det danske 3F kalder i Fagbladet det for 'en tikkende bombe under konfliktretten'. John Larsen, gruppeformand for Byggegruppen i 3F, siger:

- Falder konfliktretten, så falder også vores redskaber til at holde den danske model i orden. Man skal passe på med store ord, men det vil være en katastrofe.

Men han opfordrer samtidig til at se

Dorte Grenaa: De kapitalistiske reformer må slås tilbage

- Det er ikke bare den nordiske aftalemodel, der er på spil, siger APKs formand Dorte Grenaa, der er enig med Ole Krarup i nødvendigheden af et fagligt oprør.

- Under det britiske EU-formandskab er der sat turbo på de nyliberale reformer – og på den politiske knægtelse af arbejderbevægelsen, bl.a. gennem terrorlovene, siger hun. 'Service-direktivet' er ikke taget af bordet.

- I Danmark lægges der op til slag på begge felter. Skærpet terrorlovgivning – og efter nytår 'velfærdsreformer', siger Dorte Grenaa. – Det er arbejderne, der kan og må rejse sig mod forsøgene på at banke historien tilbage. De spirer til kamp, der ligger i bygnings- og stilladsarbejdernes aktioner må udvikle sig og blive til en bred bevægelse, der favner hele klassen.

tiden an og afvente EU-domstolens afgørelse.

'Stor koalition' – store angreb

Det blev som ventet en 'stor koalition' af Angela Merkels konservative CDU/CSU og fhv. kansler Schröders socialdemokrati, som skal regere Tyskland. En borgerlig-socialdemokratisk flertalsregering, som den tyske kapital har bestilt – og fået.

Dens vigtigste mission bliver at gennemføre en række brutale kapitalistiske reformer i tråd med EU's Agenda 2010.

Jyllands Posten siger med klare ord, hvad det handler om:

"Det reformprogram, som Schröder-regeringen nåede at sætte på skinner, kaldet Agenda 2010, er i sig selv løfterigt. Problemet var, at Schröder

veg tilbage fra at gennemføre det med tilstrækkelig hårdhed. Nu skabes der et solidt flertal bag de økonomiske reformer. Tyskland skal igennem en helt nødvendig hestekur"

Det er lagt op til, at de tyske arbejdere skal betale for tab af velfærd. Det arbejderfjendtlige og nyliberale EU's reform-program skal bankes igennem i det største unionsland. Så vil også Danmark følge efter – der er *timet* 'velfærdsreform' forår 2006.

De tyske arbejdere har vist vejen med deres modstand mod Schröders reformplaner - de vil fortsætte kampen mod den borgerlige-socialdemokratiske regerings politik.

Både den svenske regering og fagbevægelse er rystede over kommissionens holdning, skriver Fagbladet, der også citerer formanden for Byggnads Hans Tilly for i svensk tv at udtale, at kommissionens holdning er i direkte modstrid med alle de garantier, som den svenske fagbevægelse fik i forbindelse med gennemførelsen af udstationeringsdirektivet:

- Da fik vi sikkerhed og garanti for, at det kollektive aftalesystem også efter udstationeringsreglernes gennemførelse ville være stærkt og afgørende for det svenske arbejdsmarked, og at de ikke kunne bruges til dumping af både løn og arbejdsvilkår, siger Tilly.

Der er ingen grund til at afvente, at bomben sprænger. Dansk og nordisk fagbevægelse må i aktion nu!

Aktioner er nødvendige: Stilladsarbejdere fjerner livsfarlige stilladser

Mere end 100 københavnske stilladsarbejdere gik fredag i sidste uge aktion og fjernede to livsfarlige stilladser – et på Frederiksberg og et i Vanløse. Nu vil politiet have faglig aktion straffet.

Igennem et stykke tid har danske bygningsarbejdere aktioneret mod firmaer og entreprenører, som benytter underbetalt østeuropæisk arbejdskraft uden overenskomstsmæssige forhold og uden at følge aftalte arbejds- og sikkerhedsforhold på byggepladserne.

Stilladsarbejderne har været meget aktive i disse kampe. I sidste uge gik halvandet hundrede arbejdere i aktion. To ulovlige og livsfarlige stilladser blev fjernet og pænt pakket sammen på fortovene.

Begge stilladser var opført af udenlandske arbejdere uden overenskomst.

I medierne blev den faglige aktion straks fremstillet som simpelt hærværk og et brutalt overfald på en 'uskyldig villaejer og hans familie'. Villaejeren på Frederiksberg påstod, at han og hans familie blev truet og forulempet af arbejderne. I tv betegnede han frækt og injurierende stilladsarbejderne som 'aber, der lever i middelalderen'.

Der er snarere tale om, at denne villaejer, som søger at snyde sig fra omkostninger ved ordentlige arbejds- og overenskomstforhold, drømmer sig tilbage til en tid i arbejderklassens barndom, hvor der hverken eksisterede overenskomster eller faglige rettigheder. Stilladsarbejderne havde inden aktionerne anmeldt de ulovlige stilladser til Arbejdstilsynet, som ikke havde reageret på henvendelserne.

Borgerlige politikere og Frederiksberg politi rykkede straks denne mand til undsætning.

Arbejderne skal straffes.

Intet hærværk

Formanden for Stilladsarbejdernes Brancheklub John Jakobsen udsendte efter aktionen følgende redegørelse til pressen:

"Jeg er blevet orienteret om, at 150 - 200 af mine kolleger i formiddags mødte op på ovennævnte adresser. På begge adresser blev stilladserne nedtaget og lagt pænt på fortovet.

Begge stilladser var ulovlige og direkte livsfarlige.

- Stilladset på Carl Feibergs Vej er bygget af polske arbejdere uden uddannelse og uden overenskomst.
- Stilladset på Åbakkevej er bygget af litauiske arbejdere uden uddannelse og uden overenskomst.

Stilladset på Carl Feibergs Vej er bygget med stilladsgrej fra Polen, som er ulovligt i Danmark.

Stilladset på Åbakkevej blev fjernet for 14 dage siden, men er siden blevet sat op igen.

Der er indkøbt mere stillads, men intet af det var forsvarligt opstillet. Byggepladsen/stilladset er anmeldt til Arbejdstilsynet, men stilladset var ikke lovliggjort!

Historier i pressen fortæller, at beboerne på Carl Feibergs Vej blev overfaldet af stilladsarbejderne. Jeg har forhørt mig hos kollegerne, og dette er ikke korrekt.

En kvindelig beboer tog sit spædbarn ud blandt de aktionerende stilladsarbejdere og forsøgte at standse deres aktion på denne måde. Kollegerne var fornuftige og bragte kvinden ind i huset igen. En mandlig beboer mente godt, kvinden måtte være blandt de aktionerende, og han blev også bragt ind i huset igen.

Ligeledes er der historier om maling og hærværk på huset på Åbakkevej. Dette er ikke korrekt. Vi har inspiceret adressen. Det har TVAvisen og TV2 Lorry også, og der ikke fundet tegn på hærværk.

John Jakobsen

Stilladsarbejderne laver ikke hærværk, men laver faglige aktioner, når det er nødvendigt.

Vi vil kæmpe for – og bevare – vores rettigheder. Rettigheder, som gælder for alle – københavnere, jyder, tyskere, svenskere og østeuropæere ...

Vi kræver bare, at de er uddannede stilladsarbejdere, at de er omfattet af vores overenskomst, og at de bygger lovlige og forsvarlige stilladser.

Vi kan kun opfordre alle til at bruge uddannet og organiseret arbejdskraft."

Sigtelse for faglig aktion

Frederiksberg politi vil nu rejse sigtelser mod stilladsarbejderne for deres faglige aktion:

- *Jeg mener, det er en skærpende omstændighed, at aktionen var så organiseret. Det er jo en slags kommandoraid. Det er ikke bare tilfældig vold, når de planlægger aktionen i den grad, og vi efterforsker nu sagen,* siger politiinspektør Michael Rasmussen til Jyllands Posten.

Hele episoden er et udtryk for en skærpet arbejdskamp som følge af EU's forsøg på at undergrave den nordiske aftalemodel og undergrave de arbejdendes faglige rettigheder i forbindelse med gennemførelsen af det såkaldte service-direktiv. Det kaldes også social dumping.

Stilladsarbejderne kæmper simpelthen for deres ret i en principiel kamp, som må støttes af alle arbejdende.

Se også side 22

Status på arbejdsmarkedspensionerne

Det er 15 år siden, at arbejdsmarkedspensionerne blev indført i det danske overenskomstsistem. Kommunistisk Politik laver en mindre status med udgangspunkt i 3F'ernes pensionsopsparing.

Torben Møger Pedersen kan som administrerende direktør for Pension Danmark more sig på børsen med et snart 3-cifret antal milliarder - taget fra danskernes løn.

Arbejdsmarkedspensionerne tilblivelse er ikke et udtryk for et pres fra arbejdernes side, som arbejdsgiverne nødturget måtte sluge.

Tværtimod.

Pensionsformen så dagens lys, da Schlüter-regeringen i slutningen af 80'erne gav arbejdsmarkedets parter et vink med en vognstang om at indføre dem. Såvel arbejdsgivere som arbejdernes forhandlere var fra starten tændt på ideen, hvorfor arbejdsmarkedspensionerne blev skrevet ind i forslagene til nye overenskomster – på trods af at der ikke var så meget som én arbejdsplads, der havde rejst kravet.

På det tidspunkt drejede det sig om ganske få håndører, der skulle indbeta-

les, men det afgørende var, at princippet havde vundet indpas. Siden har forbundsledelserne konkurreret om, hvis medlemmer der havde de største pensionsindbetalinger, hvorfor dette felt fylder stadig mere ved hver OK-fornyelse.

Modstanderne har fra starten peget på, at disse pensionsopsparinger dels var usolidariske, da de kun var til gavn for folk i arbejde, dels at de var en bombe under folkepensionen. Med årene er den udtrykte modstand blevet mindre, idet fokus er flyttet fra de to solidariske udgangspunkter til *'Nu er folkepensionen alligevel blevet så ringe, at man ikke kan leve af den alene'*.

Kritikken skulle vise sig at være rigtig. I dag – 15 år efter – har Pension

Danmark, hvor 3F'erne har deres opsparing, rundet en formue på 50 milliarder kroner. Denne formue vil være fordoblet inden år 2010, idet arbejderne i dag indbetaler mindst 10,8 pct. af lønnen til pensionsopsparing. Det var "resultatet" af overenskomstfornyelsen i 2004.

Forventningen om den trecifrede milliardformue forudsætter dog, at kapitalismen ikke løber ind i nye kriser, idet opsparingen – på vegne af 3F'erne – er sat i aktier, obligationer og ejendomme. Med en mærkbar krise kan det vise sig, at det økonomiske underlag for en tryk alderdom er spillet op på fondsbørsen af andre. Pension Danmark er kun det tredjestørste pensionselskab i Danmark, så det er endnu mere skrøbeligt end PFA, der måtte sænke deres pensionsudbetalinger, da Thorsen & Trads-bedragerierne løb over tv-skærmene i de danske stuer.

Alligevel betegner Torben Møger Pedersen, administrerende direktør for Pension Danmark, gennembruddet for arbejdsmarkedspensionerne som *"den største socialpolitiske landvinding i de seneste 25 år"*. Administrationen af hundredtusinder arbejderes opsparing

Rengøringsmedarbejdere udsat for grov underbetaling

Ansatte i rengøringsbranchen anmelder dagligt sager om snyd med lønnen til Sanitørernes Fagforening. Især branchens næststørste arbejdsgiver – Forenede Rengøring – forvolder store problemer. En virksomhed, som man ellers kunne håbe havde orden i sagerne, for direktøren er formand for Servicebranchens Arbejdsgiverforening og repræsenterer dermed branchens arbejdsgivere.

Det er en kendt sag, at rengøringsbranchens medarbejdere hører til blandt landets lavest lønnede. Derfor synes det særlig urimeligt, at der i rengøringsbranchen er et voldsomt stigende antal sager om underbetaling og snyd med løn og pension. Sanitørernes Fagforening behandler dagligt sager for rengørings- og servicemedarbejdere, som føler sig snydt af deres arbejdsgivere.

Landets næststørste rengøringskon-

cern, Forenede Rengøring A/S, tegner sig i øjeblikket for langt de fleste og mest grove sager.

- Forenede Rengøring er et eksempel på ualmindelig grov omgåelse af reglerne for både løn og pension til de ansatte. Vi kører utroligt mange sager mod virksomheden, og efter at have afvist vores krav et par gange vælger de altid at betale, så de undgår at blive dømt i arbejdsretten – men de fortsætter ufortrødent deres systematiske lønsnyd, fortæller Morten Eriksen, formand for Sanitørernes Fagforening.

Direktøren for Forenede Rengøring A/S, Peer Krogh, blev sidste år valgt til formand for Servicebranchens Arbejdsgiverforening. I spidsen for branchen repræsenterer han dermed alle medlemmernes holdninger og burde derfor selv have orden i sin forretning. Adskillige henvendelser til Sanitørernes Fagfor-

ening fra ansatte hos Forenede Rengøring igennem de sidste par år har dog vist, at virksomheden langt fra holder sig til reglerne, hvad angår udbetaling af løn og pension til de ansatte.

Sagerne spænder fra enkeltmandssager til store sager om systematisk underbetaling af virksomhedens ansatte rengørings- og servicemedarbejdere.

- Forenede Rengørings underbetaling af medarbejderne betyder, at virksomheden har mulighed for at underbyde andre rengøringsudbydere. Men den billigere pris dækker altså tilsyneladende over, at Forenede Rengøring snyder deres ansatte for løn. Virksomheder, som påtænker at benytte Forenede Rengøring til rengøringsopgaver, bør kraftigt overveje, om de kan stå inde for rengøringsvirksomhedens behandling af medarbejderne, mener Morten Eriksen.

Fra arbejdsplads og fagforening

har i hvert fald været en landvinding for blandt andre Torben Møger Pedersen, der også selv var kandestøber, da selve ideen blev søsat. Han sidder nu på hovedkontoret, der ligger på Langelinje Allé i København – få hundrede meter fra Mærsk-koncernen.

Arbejdsmarkedspensionerne har flere indbyggede problemer i sig. Ud over at det endelige "udbytte" er afhængigt af "sunde investeringer", så underminerer ordningen stille og roligt folkepensionen. I fremtiden vil ordningen udgøre tre fjerdedele af den samlede pension, som en 3F'er vil få udbetalt. Den resterende fjerdedel vil udgøres af folkepension, ATP (Arbejdsmarkedets Tillægspension), DMP (Den Midlertidige Pensionsopsparring) og SP (Den Særlige Pensionsopsparring).

Til forskel for folkepensionen, som bygger på et skattefinansieret grundlag, der sikrer alle ret til en minimumspension (som man for år tilbage kunne leve af), så er alle de øvrige nævnte tvungne pensioner for personer i arbejde, uanset om de er statsopkrævet eller arbejdsgiveropkrævet. De resterende 5-600.000 danskere i den erhvervsaktive alder er hensat til at leve for folkepensionen kombineret med private pensionsord-

ninger, som disse mennesker i øvrigt ikke har råd til.

Desuden skal de "glade" pensionsopsparende være opmærksomme på, at staten kan udhule værdien af den samlede udbetalte pension. Som formuende har du frem for alt ikke krav på gratis offentlige ydelser. Ikke mindst i disse år diskuteres der blandt nedskæringspolitikkerne, hvilke ydelser der skal indføres eller forhøjes brugerbetaling på. På sigt er det langt fra umuligt, at retten til folkepension bliver frataget formuende eller personer med egne pensionsopsparinger, tvungne eller ej.

Modellen "Arbejdsmarkedspension" er så populær hos arbejdsgiverne, forbundenes arbejderaristokrater og nedskæringspolitikkerne, så den allerede er kopieret til overenskomsten for transportområdet, der sikrer de ansatte adgang til behandling mod nedslidning som følge af jobbet. VK-regeringen overvejer at gøre voksen- og efteruddannelser til samme model: finansieret af og forbeholdt arbejdsmarkedets parter.

Velfærdssamfundet, hvor disse goder var en ret og finansieret af en fælles indbetalt skat, kan du kigge i vejviseren efter.

-gri

Reformen virkede

Nyrup-regeringens omstridte efterlønsreform fra 1999 har sat sit kraftige støvlemærke i enden på mange kommende efterlønnere. Reformen, der blev gennemført på trods af Nyrups garantier om det modsatte op til valget forinden, har haft den klare effekt, at 25.000 færre personer er gået på efterløn, konkluderer en rapport fra Arbejdsdirektoratet.

Andelen af arbejdere, der har anmeldt sig muligheden for efterløn, er også reduceret fra 70 til 60 pct.

Posten fyrer 1.000

Post Danmark vil i de kommende måneder skaffe sig af med 1.000 ansatte. Det sker i en situation, hvor brug af vikarer og overarbejde har været og er stigende. 3F's industri-gruppe mener, at fyringer derfor er i strid med overenskomsten:

- Overarbejde og vikarer er kun i orden, når der sker noget uforudset, for eksempel højt sygefravær, udtaler Ole Jespersen fra 3F.

Reklamebillede for Forenede Rengøring

Sanitørernes Fagforening frygter, at det kun er en lille procentdel af sagerne om løn-snyd hos Forenede Rengøring, som kommer til deres kendskab, for virksomheden har næsten ingen korrekt organiserede medarbejdere, de har stort set ingen medarbejderrepræsentanter, og der findes ikke et egentligt sikkerheds- og samarbejdsudvalg. Det betyder, at det er umuligt at udøve ordentlig kontrol med virksomheden.

Fakta om sagerne mod Forenede Rengøring A/S

Sanitørernes Fagforening (Landssammenslutningen for Sanitører og Servicefunktionærer) organiserer omkring 3.000 personer beskæftiget i rengøringsbranchen. Sanitørernes Fagforening får mange henvendelser fra ansatte hos Forenede Rengøring, fordi de oplever problemer med deres løn og pension.

Nogle af sagerne er:

- Sager om sygedagpenge. Overenskomsten er krystalklar, medarbejderne har krav på en sygeløn, der svarer til 90 % af den faktiske indtjening inden for de seneste fire uger før sygefraværet. Forenede Rengøring har i mere end fem år glemt at indregne medarbejdernes anciennitetstillæg, når der skulle omregnes til sygeløn for den enkelte medarbejder. En lønfejl, som ville have givet Forenede Rengøring A/S en gevinst på flere hundredetusinde kroner, hvis ikke

Sanitørernes Fagforening havde opdaget den alvorlige fejl i virksomhedens lønssystem.

- To sager med enkeltpersoner, som er blevet snydt for samlet godt kr. 500.000,00 i overtidsbetaling.

- Utallige sager, hvor Forenede Rengøring A/S ikke indbetaler pension til egne ansatte i de første ni måneders ansættelse. Langt de fleste, der starter i branchen, har krav på at få indbetalt pension fra og med første arbejdsdag.

- Flere hundrede sager, hvor Forenede Rengøring anvender medarbejdere med en ugentlig timebeskæftigelse på langt under 15 timer pr. uge. Ifølge overenskomsten kan virksomheden ikke ansætte medarbejdere under 15 timer pr. uge, med mindre fagforeningen er fuldt orienteret.

Odense kommunes budget 2006:

Eventyret om HCA og Danish Crown

Det går ufatteligt godt i Danmark. Odense kommune er ingen undtagelse. Tværtimod. Forbedringer over hele linjen. Både for den almindelige odenseaner, ung som gammel, og byens erhvervsliv. Det lyder som et eventyr.

Det er det. Virkeligheden for flertallet af odenseanere er en helt anden.

Eventyret om H. C. Andersens fødeby er forfattet i fællesskab af de forenede og såkaldt "ansvarlige" byrådspartier: Socialdemokratiet, Venstre, det Konservative Folkeparti, SF og det Radikale Venstre. De fem partier er fuldt enige om den vej, byen skal gå: fortsat tilpasning til den siddende regerings og EU's ønsker for fremtiden, udradering af resterne af velfærdssamfundet, herunder fortsat privatisering af offentlige opgaver.

EU's økonomi skal gøres til den mest konkurrencedygtige i verden på arbejderklassens bekostning, og Odense kommune er med på galejen.

Det er valgår, så budgettet er garneret med småforbedringer inden for ældreomsorg, skoleområdet og biblioteksområdet mv. Fire års brutal nedskæringspolitik fejles ind under gulvtæppet. I stedet fortælles eventyret om den styrkede indsats til gavn for byens borgere, skønt forbedringerne er minimale. Der er ikke tale om en genopretning af den

Eventyrlige Odense...

sociale service i Odense kommune, højst om, at enkelte af de værste tidsler fjernes – midlertidigt!

Gavebord for de rige

Om end indirekte, så indrømmer de fem "ansvarlige" partier, at nedskæringspolitikken fortsættes. Det kaldes pænt og ganske harmløst "at fastholde den økonomiske politik, som sikrer, at driftsudgifterne tilpasses de løbende indtægtsmuligheder" i Odense kommune.

De katastrofale nedskæringer på daginstitutionsområdet, folkeskolen, inden for ældreomsorgen, den kollektive trafik, på den folkelige kultur osv. omtales ikke med et eneste ord. Virkelighedens verden for byens flertal skal ikke tilsmudse det smukke eventyr om mønsterkommunen Odense. Ingen ridser i lakken op til kommunalvalget.

Ét står dog til troende: Gaveregneren til 'erhvervslivet' og de velbærgede fortsætter. En gaveregn, som ikke har kunnet hindre nye fabrikslukninger og flytning af virksomheder til udlandet. Nu står endnu en af byens store arbejdspladser – slagteriet Danish Crown med over 700 ansatte – foran slagting.

Forkælelsen af byens erhvervsliv fortsætter med fortsat nedtrapning af dækningsafgiften på 0,2 promille pr. år samt andre tiltag for at trække nye arbejdspladser til byen. Fejringen af H. C. Andersens 200 års fødselsdag har i høj grad haft til formål at profilere og styrke det odenseanske erhvervsliv – en profilering, der skal høstes yderligere frugt af i forbindelse med den kommende fejring af Carl Nielsen.

De velbærgede odenseanere tilgodeses ligeledes med kommunal støtte

til etableringen og driften af vandkulturfabrikken på havnen. Til dette prestige-projekt er der afsat 127 mio. kr. til etablering og årligt 2,5 mio. kr. til drift.

Imens udsultes den folkelige kultur fortsat, såsom Internationalt Hus, der er blevet lukket, og Aktivitetshuset Badstuen, der må flytte til trangere kår, indskrænke aktiviteterne og lukke værksteder. Bibliotekerne er også ramt hårdt af nedskæringskniven.

Biblioteksområdet "tilgodeses" dog i kommunalbudgettet med enkelte små forbedringer (såsom lidt flere penge til materialeindkøb), mens der ydes et ekstraordinært tilskud til Odense Bys Kunstfond. I et valgår skal det ikke hedde sig, at byrådets flertal er kulturfjendsk.

Erhvervslivets transportbehov har også forrang på bekostning af den kollektive trafik. Bybusdriften er forringet med færre afgangene ikke mindst i aften- og nattetimerne og udvidelse af "sommertiden". Bybuschaufførernes arbejdsforhold forringes ligeså, mens privatbilismen er blevet fredet. Hvornår bybusserne endeligt privatiseres, er et åbent spørgsmål.

Energiforsyningen i Odense er netop blevet privatiseret. Elproduktionen er nu på svenske hænder. Mulighederne for at kontrollere energiforsyningen i Danmarks tredjestørste by og sikre indbyggerne billig energi er en saga blot. Odense kommune har solgt sine aktier i Elsam til firmaet Vattenfall, og endda til spotpris og med den klausul, at partierne bag salget i fællesskab skal bestemme over, hvad pengene skal bruges til.

Der er enighed om, at indtægten fra foræringen af elforsyningen til et multinationalt svensk selskab ikke skal bruges til at genoprette og udbygge den offentlige service i Odense. Pengene fra "salget" skal udgøre en buffer og bruges til afbetaling af kommunal gæld. Derimod er der åbnet op for sluserne med hensyn til spekulation i den odenseanske elforsyning til skade for den brede befolkning.

'Erhvervslivet' har gyldne tider i Odense. Den brede befolkning betaler gildet.

AMU-kurser udsultes

Regnskabet for skolerne der driver AMU-kurser, er netop opgjort for 2004. Bundlinjen står med kraftigt rødt: -62,3 mio. kr., hvilket er en fordobling i forhold til 2003.

Det store underskud tilskrives VK-regeringens besparelser på området, der betyder, at disse korttidsuddannelser er bragt i fare. Forbundsmedlemmerne i 3F har som ufaglærte netop AMU-kurserne som den vigtigste uddannelsesmulighed. 3F har da også i årevis protesteret over udsultningen, der ikke stemmer overens med statsministerens smukke ord om at give de kortuddannede et kompetenceløft.

Lad de rige betale!

Der er brug for et oprør mod den nedskæringspolitikpolitik, der føres.

Daginstitutionsområdet kan næsten kun magte at opbevare børnene, ikke sikre dem en stimulerende og lærerig pasning. Stadigt flere børn skal passes af stadigt færre pædagoger på stadigt ringere plads som følge af de årlige nedskæringer.

Skolerne er mere end nedslidte i Odense, lærernes forhold og undervisningen er blevet forringet, og det er ikke mindst de svagest stillede elever, der mærker følgerne. Modersmålsundervisning er ved at være fortid, specialundervisningen er barberet drastisk ned, lejrskoleophold og andre sociale formål er stærkt minimerede osv. Det er behov for en kraftig saltvandsindsprøjtning.

Ældreplejen nærmer sig en skandale. Hjemmehjælpen er skåret ind til benene. Den tid, der afsættes til de ældre, ikke mindst til rengøringshjælp, er barberet ned til mindre end det absolutte minimum. Den kollektive trafik har det stadig dårligere. Den folkelige kultur har det lige så elendigt.

At folk flygter fra den offentlige sektor i Odense kommune er ikke noget under. Arbejdsforholdene er utålelige. Man kan ikke yde befolkningen en ordentlig service. Arbejderklassen og de økonomisk svagest stille betaler prisen for forkælelsen af de rige.

Sammen må vi sige stop. Vi må forlange og kæmpe for, at der føres en anden politik. En politik, der sætter den brede befolknings ønsker for fremtiden i centrum. Som en god og billig børnepasning, en velfungerende folkeskole, der tilbyder de unge en ordentlig uddannelse, en værdig behandling af de ældre i Odense, en levende folkelig kultur og en veludbygget kollektiv trafik.

Pædagogerne, folkeskolelærerne, skoleeleverne, hjemmehjælperne, bybuschaufførerne, de ældre og befolkningen i øvrigt har ved flere lejligheder givet udtryk for deres utilfredshed med udviklingen, men indtil videre uden større held.

Der er behov for at samle kræfterne og styrke kampen for et andet og bedre Odense.

Mo-Od

Ensretning

Man skal være meget ung, hvis man ikke kender det gamle udtryk Forbuds-Sverige.

Det havde en meget negativ klang, idet det bl.a. udtrykte, at vort broderfolk ikke havde den samme lette adgang til spiritus som os på den anden side af Øresund/Kattegat. Vi opfattede det klart som en knægtelse af individets ret til selv at bestemme.

Endnu længere østpå – fra Leningrad til Vladivostok – var det specielt *under Stalin* endnu værre: Det var den totale ensretning, hvor alle gik klædt i det samme grå tøj, stod i de samme køer for at købe de samme varer, idet alle var dømt til at være ens. Hvis det var nogen, der følte trang til at bryde ud af *fællesskabet*, fik de lov at smage den samme straf: Gulag Øhavet.

Danmarks liberale regeringsleder forstærker heldigvis konstant individets rettigheder. Således er det for eksempel op til den enkelte, hvorvidt man vil spare op til en tryk alderdom, idet man ikke længere "bare" kan forlade sig på en folkepension. Når regeringen en sjælden gang griber restriktivt ind, så er det selvfølgelig i almenvellets interesse. De såkaldte terrorlove, der fritager os for vores mest basale borgerrettigheder, garderer os mod angreb fra en ukendt side.

Fogh understøtter da også med stor ildhu kampagnen mod rygning på arbejdspladserne. Tænk dog på alle de stakkels passivrygere, der langsomt bliver hængt i kollegaens udgydelser af giftstoffer. (For en god ordens skyld skal det lige pointeres, at jeg ikke selv ryger).

Den opmærksomme kampagnenarkoman har for længst fundet ud af, at årtiers forsøg på at få rygere til at "slukke cigaretten" af hensyn til eget liv og helbred har været forfejlet, hvorfor de nye kampagners indhold er geniale: Vend al stemning mod rygerne, fordi de forårsager død og lemlæstelse i deres kølvand.

Den trækker vand! Der eksisterer ikke den arbejdsplads, hvor rygere ikke er syndebugke for snart sagt al

ting. De offentlige arbejdspladser går med Fogh foran med et godt eksempel. Adskillige amtssygehuse har forbudt al rygning på matriklen. Nogle ansatte skal bruge en halv arbejdsdag på at vandre frem og tilbage til arbejdsstedet for at kunne ryge en smøg. Overdriivelse fremmer forståelsen, og den slags forbud umuliggør et hiv.

På min egen kommunale arbejdsplads er vi ved at indrette os til et totalt rygeforbud i år 2007 – for personalet altså. Dagcenterets brugere må til den tid godt fortsætte med at ryge, da det er dem, vi lever af. Uden brugere, intet Dagcenter. Man kunne spørge sig selv, hvorvidt Dagcenteret er en kommunal overskudsforretning?

Jeg må altså gerne udsættes for en sundhedsskadelig risiko (med dødelig udgang?) af brugerne, som er tifold så mange som de ansatte, men jeg må ikke *besmittes* af min kollega. Der dør da også 49 personer om året af passiv rygning på vore arbejdspladser, siger statistikken.

Det er omkring 10 gange så grimt, at der dør 500 mennesker om året som følge af partikelforurening forårsaget af bilers, bussers og lastbilers udstødning, så Astma- og Allergiforbundet advarer mod, at cyklister,

fodgængere og små børn færdes i nærheden af de mest forurenende veje.

Her træder det liberale Danmarks sindelag konsekvent igennem. Hvad pokker rager det liberalister, at forældre bosiddende på Nørrebro med barnevogn eller klapvogn skal bringe deres Søren eller Mette i institution, mens de firehjulede afleverer deres partikler i netop børnehøjde?

De har den samme ret som alle andre: De kan jo bare flytte!

Hvad vores liberale regeringsleder ikke har kunnet bibringe danskerne i ensretning, er alle individers ret til bolig, uddannelse, arbejde og brød – for ikke at tale om fred.

Selv Stalin ville næppe kunne overtale Fogh til at forstå det fornuftige i den tænkning.

Reno

Carl Scharnberg - 'Det nye sker'

I et brev til vennen, forlagsdirektør Erik Vagn Jensen, belyser Carl Scharnberg sin start som digter:

"Tak for forleden dag. Jeg kan knagende godt li sådan et par minutter sammen med dig.

Det fik følger. Jeg kom fra John, hvor vi havde snakket Russeltribunal/Latinamerika – til dig, der sagde en replik: - Det er som om man har læst det hele før .. Ved ikke rigtigt, hvor man skal sætte ind.

Det var i mit baghovede på hjemvejen. Det blev til vedlagte (*udkast til digtet 'Der ligger igen en rapport', KR*).

NB! Sådan et digt repræsenterer 16 timers uafbrudt arbejde for mig. Om og om igen.

Men nu **ved** jeg (for første gang i mit liv) at jeg kan skrive nogle ting.

Det her, og 'Proletarunger' m.fl. er begyndelsen til den samling, der skal indeholde alt det jeg ved fra turen undervejs gennem tilværelsen. Det vil jeg bruge det næste halve år til."

Digtsamlingen kom til at hedde Proletar-digte og udkom på Forlaget Tiden i 1975. I kolofonen stod følgende: "EFTER-TRYK af de enkelte digte i fagblade, til opslagstavler og til agitation ER TILLADT."

Carl Scharnbergs digte er fortsat aktuelle – og bliver stadig brugt.

Carl Scharnberg (1930-1995) ville i år være fyldt 75. Nu er dokumentarfilmen om hans liv og arbejde og liv kommet. '**Det nye sker**', hedder den. Den har været vist flere steder i landet – og i tirsdags havde den 38 minutter lange film københavnspremiere i Park Bio.

Tilrettelæggeren Anne Lea Landsted har portrætteret den Carl Scharnberg, som var det underste Danmarks talsmand, manden der formulerede og formidlede de 'uofficielle synspunkter', som går magten imod.

I filmen indgår en række video- og radiooptagelser med Scharnberg. Datteren Ditte og venner og kammerater som Thomas Kruse, Knud Christensen, Helge Lorentzen m.fl. beretter om hans liv og virke, der også har uddrag af nogle af hans digte i Peter Abrahamsens musikalske gengivelse.

Carl Scharnbergs Uofficielle Fond for solidaritet, menneskeret og fred er oprettet for at støtte 'uofficielle', der virker i hans ånd. I år blev prisen givet til Frank Grevil og Grundlovskomiteen af 2003, der har anlagt sag mod Foghs grundlovsbrud.

For mange unge vil filmen være en mulighed for et møde med en stor agitator i arbejderklassens tjeneste. For mange andre chancen for et gensyn med en af vores klasses store personligheder.

DER LIGGER IGEN EN RAPPORT

Der ligger igen en rapport på dit bord.
Du kender dens indhold. Du kender hvert ord.
Nu ved du, det sker, det, du anede før.
Vi er to af de mange, der ved, hvad de gør.

Der ligger igen en rapport på dit bord
om nye massakre, om terror og mord,
om pinsler og smerter, om døden og sorgen.
Om menneskers angst for dagen i morgen.

Du aner en stemme, der sir: Lad det ligge.
Du kan ikke mere. Du orker det ikke.
Man kvæler så ofte et menneskes ret
ved at skubbe det bort, fordi man er træt.

Kald ikke det, der slår andre med stumhed
for grænseløs ondskab, for menneskers dumhed.
Ofrene selv har fortalt, hvad der sker!
Hvis ikke du lytter, da ofrer du fler.

Der ligger igen en rapport på dit bord
om løgn og bedrag, om kynisme og mord,
om griskhed og kulde, om angsten og sorgen,
om det, der kan blive vor hverdag i morgen.

Nu ved vi det sker, det vi anede før.
Vi bliver stadig flere, der ved, hvad de gør.
Hør! Ofrenes tale er rystende klar!
Nu venter de på os. Nu venter de svar!

Racerenhedskrav og had
præger altid de hellige.
At leve er at glædes som
én af så mange forskellige

CARL SCHARNBERG

Louise Frevert og Dansk Folkeparti: "Krigsmodstandere må uskadeliggøres"

Sagen om Louise Frevert, folketingsmedlem og spidskandidat for Dansk Folkeparti ved kommunalvalget i København, har været dybt grotesk. Siden afsløringen af, at hendes hjemmeside var fuld af groft racistiske og fremmedfjendske indlæg i hendes navn, har hun indviklet sig i et hav af selvmodsigelser, bortforklaringer og løgne. De består ikke mindst i, at hun ikke selv skriver sine artikler - og heller ikke har skrevet Louise Freverts bog "Kort og Godt - et politisk budskab", som rummer dele af de nu slettede racistiske og krigsophidsende hjemmesider.

Hendes ven og webmaster Ebbe Talleruphuus er blevet fyret og har meldt sig ud af Dansk Folkeparti. Politiet har rejst sigtelse mod ham - og ikke Louise Frevert - for de racistiske indlæg på hjemmesiden. Louise Frevert er nu politianmeldt for de racistiske udtalelser i hendes bog, men politiet har endnu ikke oplyst, om man vil rejse sigtelse.

Dansk Folkeparti har været ubehageligt berørt af sagen. Freverts hjemmeside afslørede, at der bag partiets 'pæne facade' gemmer sig et rasende fremmedhad, racisme og krigsgalskab.

Derfor skal sporene slettes. Derfor har Dansk Folkepartis ledelse i kraftige

vendinger afvist, at det skulle være DF's politik (ligesom Fogh afviser, at det skulle være hans og regeringens politik at gøre de rige rigere og de fattige fattigere). Og derfor har Louise Frevert fjernet stadig større dele af sin hjemmeside. Senest har hun fået orlov fra folketinget, angiveligt for at føre kommunalvalgkamp.

Sagen har fået De Radikale i Københavns borgerrepræsentation til at undsige Louise Frevert og tilsyneladende opløst den samling af borgerlige partier, som ønsker et 'systemsifte' i København og bryde det socialdemokratiske patent på overborgmesterposten.

Ritt Bjerregård ser nu ud til at kunne flyve ind i borgmesterstolen.

'Vejen frem for Danmark'

Louise Frevert lader, som om hun ikke aner, hvad der har stået på hendes hjemmeside. Webmaster Ebbe Talleruphuus har taget ansvaret for indholdet.

Det var ellers meningen, at hjemmesiden skulle ses og læses op til kommunalvalget med en sjældent set hetzsvada. På Louise Freverts hjemmeside blev der på en gang opfordret til religions- og racekrig, til at fange og uskadeliggøre krigsmodstandere, til uofficielle mord, til at fratage danskere deres statsborgerskab og anbringe muslimer i russiske fængsler og til meget andet godt, der ser ud, som var det hentet fra de goebbelske arkiver.

Under mellemoverskriften 'Hvad er så vejen frem for Danmark' skrev Louise Frevert (eller Ebbe Talleruphus) f.eks.:

"... Krigsmodstandere må man fange og uskadeliggøre."

og

"Vore love forbyder os at dræbe vore modstandere officielt."

og

"Vi må nok tænke i andre baner, og f.eks. modtage et russisk tilbud om at opbevare småslynglerne i russiske fængsler for kr. 25 pr. dag - det er langt billigere, og deres muligheder for at påvirke deres omverden bliver elimineret. Selv denne løsning er dog rimelig kortsigtet, for når de vender hjem igen, er de blot endnu mere opsatte på at

Til bekæmpelse af racistisk smittespredning

Når Louise Frevert kommer til at skrive sin mening "De nævnte unge må vi anse for at være krigsmodstandere og ikke blot forstyrrede unge danske drenge med muslimsk baggrund, og krigsmodstandere må man fange og uskadeliggøre" så springer katten af sækken, og alle danske krigsmodstandere må se sig nødsaget til at reagere.

DF's Peter Skårup kalder det en svipser. Pia Kjærsgårds forsikringer om ekskludering af medlemmer, der kommer med ekstreme udtalelser, bliver tilsidesat. Holdningen er en logisk fortsættelse af Dansk Folkepartis politiske linje, hvor de helhjertet støtter, at Danmark som besættelsesmagt deltager i og retfærdiggør udplyndringen og ødelæggelsen af det irakiske samfund.

I den danske presse hører vi forfærdende lidt til en væsentlig del af kendsger-

ningerne om terror og selvmordsbomber i Irak.

Når to briter bliver pågrebet iført djellaba og sorte parykker i et køretøj fyldt med vej bomber, er det, den danske offentlighed bliver præsenteret for, at de danske soldater hjalp deres britiske kolleger med at befri disse heltemodige elitesoldater. I dag, når nye vej bomber springer lystigt i Irak, er der ingen, der forbinder disse hændelser.

Irakere med forbindelser til deres hjemland fortæller ellers, at det er en del af dagligdagen under besættelsen, at så snart man har været i kontakt med besættelsestropper, så tjekker man køretøjet for anbragte bomber. Der findes ligeledes adskillige konkrete beretninger herom på nettet.

Når præsident Bush derfor siger, at vi kan forvente en forøgelse af terroren

op til valget, så tror jeg ham.

Angreb mod civilbefolkningen udøves af efterretningsagenter og andre kræfter, der støtter besættelsen. Den etablerede modstandsbevægelse tager afstand fra terror mod civile.

Det er i modstrid med al fornuft og historisk erfaring at gøre en religion ansvarlig for terror mod civile. Det er racistisk at anklage alle muslimer for terrorisme. Den bagvedliggende dagsorden er, at det ikke er muslimer, man er bange for, det er krigsmodstanderne, der skal forhindres i at komme til orde.

Gerd Berlev

Gerd Berlev er medlem af landsledelsen for Stop Terrorkrigen og landskoordineringen i Nej til krig og Stop Bush

Forfatning som bestilt

Af Jan R. Steinholt

En ny irakisk forfatning er sendt til folkeafstemning under besættelsesmagternes kontrol den 15. oktober. Op til afstemningen har USA gennemført en større militæroffensiv for at ødelægge afstemningen i byer og provinser, hvor man frygter et nej-flertal.

Den irakiske præsident Talabani gør honor for Bush i Det Hvide Hus

Mens amerikanske soldater voldtager småpiger under sin offensiv mod Tal Afar i det nordvestlige Irak, fortsætter den ”demokratiske proces” i landet, som begyndte med karikaturen af et valg i januar. En forfatningskomité har med ført pen flikket en ny grundlov sammen, som skal sikre besætternes fremtidige kontrol og gøre det muligt for multinationale selskaber at udplyndre Irak med et skær af legitimitet.

Forfatningsforslaget bygger for en stor del på besættelsesdiktatet fra ambassadør Bremers provisoriske koalitionsmyndighed CPA og opfylder ”internationale investorers ønskeseddel”, som bladet The Economist har pointeret. Islam gøres til officiel statsreligion; forfatningen sætter bom for enhver lovgivning, som er ”i strid med islams ubestridte regler”. Videre skal Irak fragmenteres til en føderation med omfattende regionale fuldmagter, hvor et væsentligt motiv er at nedbryde folkets fælles irakiske identitet for at underminere den patriotiske modstandskamp.

Med ført amerikansk pen

Mens medierne har serveret et billede af håbløse irakere, som har skændtes indbyrdes om, hvordan de ville have ”deres” grundlov, er realiteten, at udkastet er skrevet med ført pen. Eller rettere sagt: med Zalmay Khalilzads pen. Det er USA’s ambassadør i diplomatpaladset i Bagdad. Den samme Khalilzad, med baggrund hos olieselskabet Unocal i Afghanistan, som var USA’s første besættelsesambassadør i

Kabul og de facto kampagneleder for amerikanernes afghanske præsidentkandidat Hamid Karzai.

Khalilzad er i lighed med en række andre i Bush-administrationen knyttet til ”Projektet for et nyt amerikansk århundrede”, som har amerikansk verdensherredømme som udtrykkeligt mål.

Khalilzad har spillet en hovedrolle bag kulisserne, mens de 71 medlemmer af den såkaldte forfatningskomité fra de kurdiske, centrale og sydlige provinser i Irak har været reduceret til statister. De 15 sunnirepræsentanter, trods forsøg på at bestikke dem med hen ved fem millioner dollar per hoved (ifølge den saudiarabiske avis Al-Watan 30. august), har som ventet afvist forfatningsforslaget. Men også repræsentanter for de kurdiske partier, som har været USA’s mest loyale samarbejdspartnere, har givet udtryk for frustration:

- Amerikanerne siger, at de ikke blander sig, men de har blandet sig dybt, sagde det kurdiske medlem af grundlovskomitéen, Mahmoud Othman.

- De overrakte os et detaljeret forslag, næsten en fuldstændig version af grundloven. (Washington Post 13. august).

Også Nechirvan Barzani, statsminister i den kurdiske regionalregering i Arbil og en af USA’s sikreste nikkedukker, bekræfter det samme:

- USA og Storbritannien virker bag kulisserne, forhandler med de forskellige grupper og siger, at sådan og sådan bør det være. (M. Howard i The Guardian 21. juli).

Kamp om forfatning

Den 18. september 2005 fremlagde Iraks forfatningskomité udkastet til en ny forfatning for det irakiske parlament, som godkendte et udkast, der efterfølgende blev sendt til FN for at blive trykt i fem millioner eksemplarer. Såvel forfatningskomité som parlament arbejder under USA’s militære beskyttelse, og som besættelses- og supermagt har USA derfor spillet en central og afgørende rolle i udkastets udformning.

Det selvstændige Iraks forfatning er fra 1990 og blev i marts 2004 erstattet af en midlertidig forfatning, som vedtoges af det amerikansk udpegede Regerende Råd, og som er gældende, indtil en permanent forfatning er vedtaget.

Fra slemt til værre

Nogle af politikerne, som valgte at samarbejde med USA, havde muligvis forestillinger om at lave en grundlov baseret på en slags skandinavisk velfærdsmodel. Men for hver ny ”justering”, siden processen for alvor begyndte i juni i år, er forfatningsudkastet gået fra slemt til værre set med irakiske øjne.

Oprindelige formuleringer om sociale og velfærdsmæssige rettigheder, om Iraks nationale råderet over olieresurserne osv. er systematisk blevet udhulet eller luget væk undervejs. Amnesty International har fordømt, at en vigtig reference til menneskerettighederne fra tidligere udkast var strøget, da den endelige version for nylig blev overleveret til FN’s bistandsmission i Bagdad (UNAMI). Særlig i den sidste fase af processen var amerikanerne særdeles aktive, påpegede FN-tjenestemanden Justin Alexander over for IPS den 5. september.

Iraks olieindustri blev nationaliseret i 1972, og dette ”overgreb” regnes nok, i al fald af amerikanske og britiske olieselskaber, som Baath-partiets groveste forbrydelse (Saddam kom først til magten syv år senere). Grundlovsforslaget

Basra: Børn angriber britiske tanks

skal sikre mod lignende ulykker i fremtiden.

Artikel 25 i forfatningsudkastet siger, at *"staten skal garantere reformeringen af den irakiske økonomi på moderne økonomisk grundlag på en måde, som sikrer fuld investering af ressourcerne fra forskellige kilder, og opmuntre til udvikling af den private sektor."*

Dette moderne økonomiske grundlag betyder oversat de velkendte recepter fra Verdensbanken og IMF. Mens ejendom i den gamle grundlov er defineret som *"en samfundsmæssig funktion, som skal udøves i lys af samfundets mål og statsplanerne"*, forklarer den nye grundlov, at *"privat ejendom er beskyttet, og indehaveren har ret til at bruge, udnytte og berige sig på den inden for lovens rammer"*. Forholdet mellem ansatte og ejere er reguleret *"på et økonomisk grundlag"* (artikel 22), mens det i en bisætning nævnes, at man også bør skele til retningslinjer for social retfærdighed.

Iraks forfatning fra 1990 varetager principper for offentlig velfærd, kvindernes stilling og sociale og demokratiske rettigheder langt bedre end dette *"demokratiske fremskridt"*. Mens den gamle grundlov i artikel 33 påtager sig ansvaret for folkesundheden og for til stadighed at udvide tilbuddet af gratis sundhedsydelser, åbner den nye forfatning for, at private sundhedstjenester

skal kunne oprettes side om side med statens. Noget tilsvarende gælder for undervisningssektoren.

Støtter og modstandere

Ved siden af USA er det paradoksalt nok Iran, som har mest grund til at erklære sig fornøjet med den irakiske *"forfatningsproces"*. Iran hilste forslaget om en føderal og islamisk grundlov velkommen, lige da det forelå i slutningen af august. Både USA, Israel og Iran har, ud fra forskellige motiver, interesse i en føderal variant med en svag irakisk centralmagt, hvor forholdene ligger til rette for at puste til nationale og religiøse modsætninger.

Modstanden mod forfatningsforslaget er omfattende over hele Irak, og specielt i landets centrale områder – både blandt sunnier, shiiter og andre. 100.000 af shialederen Moqtada al-Sadrs tilhængere demonstrerede mod forslaget den 26. august. En (amerikansk) meningsmåling i juli viste, at 69 % af irakerne på landsbasis ønskede, at forfatningen skal sikre *"en stærk central regering"*, mens kun 22 % ville, at regionerne skal have *"betydelig magt"*. Selv i de shia-dominerede områder i syd var det bare 25 %, som ønskede føderalisme, mens 66 % afviste dette.

Grundloven skal til folkeafstemning 15. oktober. USA har blæst i trompet og givet FN i opdrag at trykke og distribuere grundlovsudkastet for yderligere at blankpolere folkebedraget i den internationale opinions øjne. Hvis mere end to tredjedele vender tommelen ned i tre af landets 18 provinser, bliver grundloven forkastet. Men Irak er et land i krig, terroriseret af okkupanterne. Under disse ekstreme forhold, og i løbet af et par uger, skal den menige iraker tage stilling til et omfangsrigt grundlovsdokument!

Det er naturligvis absurd. Nøjagtig som ved *"valget"* i januar i år vil også en forestående *"folkeafstemning"* være totalt kontrolleret af besættelsesmagterne, først og fremmest af supermagten USA.

Jan R. Steinholt er medlem af ledelsen i Komiteen for et Fritt Irak, Norge og af ML-gruppen Revolusjon.

Irak-krig splitter danske familier

Den kun 21-årige Bjarke Olsen Kirkmand, Hundslund, blev den første danske soldat, der blev dræbt ved kamphandlinger i Irak, da en vejsidebombe ramte en dansk patrulje i Basra den 1. oktober 2005.

Han var premierløjtnant af reserven, delingsfører, og havde kun været i Irak siden august. Den unge dansker, der blev offer for den danske deltagelse i en ulovlig krig og besættelse af et suverænt land, var student fra Horsens, før han søgte ind i militæret. Både i det civile liv og i hæren omtales han som en meget vellidt og udadvendt person, fuld af godt humør. Han var ikke gift og havde heller ingen kæreste, da han blev dræbt.

Irak-krigen splitter danske familier. Hans forældre er imod den krig, som kostede sønnen livet.

Til avisen BT udtalte hans far Johan Kirkmand, fhv. forstander for Elbæk Folkehøjskole:

- Jeg går ikke ind for den aktion.

Han ønsker en hurtig tilbagetrækning af de danske soldater fra Irak.

Det var også baggrunden for, at der ikke blev gennemført en stor officiel begravelse med militært opbud, deltagelse af regeringstoppen og krigstaler – et nationalt propagandashow, som regeringen og hæren ellers havde ønsket.

Bjarke Olsen Kirkmand blev efter familiens ønske begravet privat uden militær deltagelse og uden pressens tilstedeværelse lørdag den 8. oktober.

Foghs ansvar: Dansk soldat dræbt i Irak

Den første danske soldat er blevet dræbt af den irakiske modstand

Så kom den længe ventede meddelelse: En dansk soldat er blevet dræbt af en vejsidebombe i det sydlige Irak. To andre blev hårdt kvæstede.

Irak-krigen rykker tæt på.

Den danske regerings og hærens krigspropaganda har forkyndt, at de danske soldater har et godt forhold til irakerne og ikke opfattes som fjendtlige besættelsesstyrker. Uheldigvis har irakerne svært ved at kende forskel på britiske og danske soldater, der optræder under britisk overkommando og deltager i 'befrielsen' af terrorister og krigsforbrydere.

De danske besættelsestropper er underlagt den britiske hær og har befundet sig i et relativt roligt område nær havnebyen Basra. Efter at britiske soldater for

nogle uger siden ved hjælp af kampvogne og med assistance fra de danske styrker 'befriede' to britiske agenter, der var anholdt af irakisk politi, har forholdene været meget anspændte.

De to SAS-elitesoldater blev pågrebet under en hemmelig mission, klædt i traditionelt arabisk tøj og med en bil, som var fuld af bomber og detonatorer, nær tæt befolkede civile områder. Det er en udbredt opfattelse, at de var i færd med at bombe civile for at lægge ansvaret på irakiske 'Al Qaeda-terrorister'.

Efter denne episode er antallet af væbnede angreb på koalitionsstyrkerne i Basra-området vokset stærkt.

Ansvaret for de danske tab hviler på Anders Fogh, hans regering og dens støtteparti, der som Bushs og Blairs nære allierede forvandlede Danmark til et krigsførende land i en ulovlig aggressionskrig. Det deles også af Socialdemokraterne og de Radikale, der har stemt for forlængelse af de danske besættelsestroppers tilstedeværelse

i Irak til foreløbig engang i 2006 – på trods af et klart flertal mod den danske krigsdeltagelse i befolkningen.

Den irakiske modstand bekæmper den ulovlige besættelsesmagt, som har bombet og ødelagt irakiske byer, ødelagt infrastrukturen, dræbt mere end hundredtusinde irakere og holdt titusinder af fanger, som er blevet brutalt mishandlet og tortureret.

At sætte besættelsesmagten på porren er ethvert folks legitime ret ifølge international lov. Foreløbig er næsten 2.000 amerikanske soldater og hundredvis af andre koalitionsoldater og lejesoldater blevet dræbt.

Også danske soldater er et legitimt mål for den irakiske modstand. Den eneste måde at forhindre flere danske tab i en ulovlig krig er ved at trække tropperne hjem og afslutte den danske deltagelse i Bushs olierøverkrig.

Anders Fogh Rasmussen har blod på hænderne – både irakisk og dansk.

Med irakiske øjne – en besætter blev dræbt

Af Sammi Alaa, formand for Komiteen for et Frit Irak

Nu er der kommet en kontant afregning for den danske deltagelse i krigen mod Irak. Den danske befolkning er vågnet op til en død dansk soldat og to hårdt sårede soldater og ser et konkret resultat af Foghs "engagement" i Irak.

En dansk soldat fra Østjylland blev dræbt af en vejrbombe udløst af den irakiske modstand, der af den danske besættelsesregering kaldes "terrorister" og "feje".

Men at kæmpe for sit lands frihed er hverken terroristisk eller fejlt. De danske modstandsfolk under den tyske besættelse af Danmark var helte, for de kæmpede og døde for deres lands fri-

hed. Det samme gælder for de irakiske modstandsfolk i Irak i dag.

Danskernes fysiske følelse af "situationen" i Irak kommer altså i form af et tab af liv. I et splitsekund står de danske mediers golde, løgnagtige propaganda om irakernes glæde over de danske besættelsestroppers indtog i Irak afsløret. V-tegn ses i tv. Irakerne jubler. Men ingen spørger: Hvorfor mon? Faktum er imidlertid, at krigen er rykket tættere på danskernes hjemmefront.

De millioner af irakere, der har levet i ét stort fængsel siden den 9. april 2003, ser på det danske tab på en anderledes måde end de fleste danskere. De ser det som en håndgribelig reduktion af besættelsesmagtens soldater og endnu et lille ryk i modstandens favør, endnu en sejr og endnu et lille skridt mod den endelige befrielse.

Irakerne har ikke oplevet andet end systematisk ødelæggelse af deres land og daglige og vilkårlige drab begået af

"befrierte", "de allierede", "de multinationale styrker", eller hvad den vestlige presse ellers kalder dem. Disse "befriere", som også hedder Jens, Malene og Peter, har fuldstændigt ødelagt fem millionbyer i Irak og er villige til at ødelægge endnu flere, inden "missionen" er udført, som den amerikanske krigsfører har sagt!

Efter mere end to et halvt års ulovlig krig oplever irakerne kun kynisme og ligegyldighed fra det såkaldte internationale samfund og dets organisationer.

Til gengæld ser irakerne nu endnu klarere på den lyse fremtid, der sammen med modstanden baner sig vej gennem aktioner og modstand mod alle, der er kommet for at besætte og udplyndre Irak, mod amerikanere, briter, danskere eller hvem som helst.

**Længe leve den irakiske modstand!
Længe leve det irakiske folk!**

"Kommunistisk samling":**DKP/ML bag kupforsøg mod KPiD**

DKP/ML afbrød for nylig ensidigt 'sammenslutningsprocessen' med KPiD, mens partiledelsen erklærede, at en 'en historisk mulighed' for at danne et nyt 'kommunistisk parti' var forspildt. Det viser sig at dække over et kupforsøg mod KPiD i samarbejde med en større fraktion i dette parti.

september traf beslutning om at indstille forhandlingerne med KPiD's landsledelse om sammenslutning af de to partier.

I en udtalelse fra DKP/ML's landsledelse kaldt 'Status over den kommunistiske enhedsproces' hed det:

"Både på DKP/ML's landsmøde og KPiD's ekstraordinære kongres, der begge blev afholdt i april 2005, blev det bekræftet, at der er grundlag for at fortsætte processen frem mod et nyt kommunistisk parti. Derfor har DKP/ML efterfølgende fremlagt en række forslag til, hvordan processen kunne videreføres som en åben og demokratisk proces mellem selvstændige og ligeberettigede partier. Vi har blandt andet foreslået, at de to partier på grundlag af rapporten og dens anbefalinger i fællesskab påbegynder et arbejde med at udarbejde et forslag til principprogram for det nye kommunistiske parti. Vi må konstatere, at KPiD's landsledelse har valgt at fejle både arbejdsgruppens rapport og vores forslag til side."

Hvad Arbejderen og DKP/ML's landsledelse ikke fortalte, var, at bruddet skete i koordination med en større fraktion i KPiD, som samtidig satte sig i bevægelse for at få væltet KPiD's nuværende landsledelse og dens formand Betty Frydensbjerg Carlsson.

'En ny ledelse er nødvendig for at løse partiets krise'

Søndag den 25. september – dagen efter DKP/ML's landsledelsesmøde, og før beslutningen om bruddet var offentliggjort (det skete den 27.) – mødtes 17 medlemmer af KPiD fra forskellige afdelinger landet over til et møde uden om de officielle partikanaler, og uden at KPiD's landsledelse var informeret om dets afholdelse.

De 17, som omfatter medlemmer fra forskellige partiafdelinger, herunder fra Århus, Nørrebro/Østerbro i København, Nordjylland, Kolding og Born-

holm, samt nuværende medlemmer af KPiD's landsledelse, formulerede i en udtalelse en fælles platform, som efterfølgende blev sendt til KPiD's afdelinger samt partiets forretningsudvalg og landsledelse.

Platformen har titlen **'En ny ledelse er nødvendig for at løse partiets krise'**.

Det hedder heri bl.a.

"Vi ønsker at arbejde for dannelsen af et nyt kommunistisk parti med udgangspunkt i KPiD og DKP/ML i overensstemmelse med den 7. ekstraordinære kongres' beslutning. Imidlertid har vi i stigende grad måttet konstatere, at det nuværende landsledelsesflertal med forretningsudvalget i spidsen vedholdende har udført handlinger, der er rettet mod de bestræbelser, som er udtrykt i den ovennævnte kongresbeslutning. Nu, et halvt år efter kongressen, er processen ikke gået frem, men rullet tilbage. (...)

Vi kan kun drage en konklusion: Det nuværende ledelsesflertal ønsker ikke at gennemføre samlingsprocessen med DKP/ML.

Derfor er den situation, partiet er havnet i, ganske uholdbar. Det er nødvendigt hurtigst muligt at genskabe optimismen gennem klare signaler om fornyede bestræbelser for dannelsen af et nyt kommunistisk parti. (...)

En afklaring kan ikke afvente den planlagte ordinære kongres i 2006, for i mellemtiden vil partiets krise udvikle sig yderligere. Hvis KPiD som parti skal kunne genoptage samarbejdet med DKP/ML om dannelsen af det nye parti, kræver det en ny partiledelse. Derfor udgår fra dette møde en indtrængende opfordring til partiets afdelinger om, inden eller senest på landsledelsesmødet den 15.-16. oktober, at kræve kongressen indkaldt med kun et punkt på dagsordenen: valg af ny ledelse."

Platformen er underskrevet af bl.a. Ove Peitersen og Arne Knudsen (Århus), Anette Nielsen og Per Aabel (Østerbro/Nørrebro) og Mikkel H. Nonboe (Nordjylland).

**ØKONOMISK INDSAMLING:
STØT NU!**

**Kommunistisk Politik og
Netavisen har brug for støtte**

Vi opfordrer læsere og støtter til:
*Giv et beløb til bladet nu og her
– og gerne i næste måned igen.*

*Og tænk over, om du vil støtte os i
løbet af det kommende år med et fast
beløb hver måned.*

Du fastsætter selv størrelsen.

Du kan i BG-bank eller Danske Bank
sætte pengene ind gebyrfrit – sig dit
navn skal på som afsender (ellers
sendes pengene anonymt) –

Eller betal via netbank, som kan sæt-
tes til fast månedlig betaling.

Oktobers bankkonto har reg.nr. 1551,
kontonr. 166 34 271.

*Vil du have tilsendt girokort, kan du
ringe til : 35 43 49 50 eller maile til
apk@apk2000.dk*

'Tænkepause'

I DKP/ML's udtalelse fra dagen før (24.9) hed det:

"DKP/ML (har) fremlagt en række forslag til, hvordan processen kunne videreføres som en åben og demokratisk proces mellem selvstændige og ligeberettigede partier. (...) Vi må konstatere, at KPId's landsledelse har valgt at feje både arbejdsgruppens rapport og vores forslag til side."

Derfor føler Jørgen Petersen og DKP/ML's landsledelse åbenbart, at KPId's landsledelse skal udskiftes i en koordineret aktion med den fraktion, der er dannet i KPId. Den 'demokratiske proces' er slut. Nu hives kupmetoderne frem, garneret med fraser om normer og 'demokratisk centralisme'.

For DKP/ML's landsledelse er der tale om en vaneforbrydelse. Den kom selv i spidsen for DKP/ML i 1997 gennem et kup, som blev støttet af Betty Frydensbjerg og KPId's landsledelse.

- Vi har brug for en tænkepause, erklærer Jørgen Petersen i et interview i Arbejderen (1.10), hvor han prøver at forklare beslutningen om at indstille forhandlingerne med KPId.

Planen er åbenbart at bruge 'tænkepausen' til at udskifte ledelsen i KPId.

KPiD-ledelsen tavs

DKP/ML og KPId er to revisionistiske partier. En sammenslutning fører ikke til et ægte kommunistisk parti og gennemføres ikke på basis af marxistisk-leninistiske principper, men i en lukket proces bag vandtætte skodder, ledsaget af utroværdige erklæringer og indædte magtkampe og beskidte manøvrer.

KPiD's ledelse forholder sig tavs udadtil om sammenbruddet i forhandlingerne, partifraktionen og DKP/ML's kupforsøg. Nogle partiafdelinger har holdt møder og afvist fraktionens henvendelse. En del af KPId fordømmer fraktionen og opfordrer den til at forlade partiet.

DKP/ML's og KPId-fraktionens koordinerede aktion har udløst en akut krise i partiet. Nu venter man på det udvidede landsledelsesmøde den 15.-16. oktober.

Alt tyder på, at den højt besungne 'samlingsproces' ender med nye splittelser – sådan som al 'enhed' og 'samlings' på revisionistisk manér altid gør.

Hilsen til DKP's landsmøde

København 1.-2. oktober 2005

Gode kammerater –

Arbejderpartiet Kommunisterne og vores centralkomité takker for invitationen og sender sine kammeratlige hilsener til DKP's landsmøde 2005.

Forholdet mellem APK og DKP er positivt, præget af gensidig respekt og en vilje til samarbejde omkring punkter af fælles interesser. Det er blandt andet kommet til udtryk i samarbejdet omkring bogen 'Revolutionære visioner', udgivet på Oktober Forlag, som fra forskellige vinkler bidrager til den nødvendige debat om vejen til fremtidens samfund, der skal afløse det kriselagede og krigsgale kapitalistiske.

APK kæmper for ét stærkt dansk kommunistisk parti på marxismen-leninismens grund. Det eksisterer ikke i dag, men det vil blive skabt i kampen mod den syge, rådnende og krigsførende imperialisme, hvis eneste program er øget ulighed og større undertrykkelse. Lenins ord om, at imperialisme betyder reaktion over hele linjen, bliver anskueliggjort i disse år.

Det er og har været APK's holdning, at et stærkt kommunistisk parti ikke kunne skabes ved en simpel organisatorisk sammenlægning af de erklærede kommunistiske organisationer. Forsøget på at sammenslutte DKP/ML og KPId er slået fejl og er nu indstillet. Vi mener, at selve projektet og metoden var forkert fra starten.

Det kommunistiske parti er den revolutionære handlings parti. Det må stille sig i spidsen for arbejderklassens og det store flertals kamp, uden illusioner

om, at et socialistisk samfund skabes gennem det borgerlige parlament. Samtidig råder det kommunistiske parti over en revolutionær teori, som rigtigt forstået og anvendt er en garanti for socialismens sejr også i Danmark.

APK har med sit '**Manifestet for et socialistisk Danmark**' givet dette en programmatisk form.

Det stærke kommunistiske parti skabes i klassekampens praksis, i kampen for at samle og udvikle den kommunistiske bevægelse. Det skabes i bevidst kamp mod revisionistiske afvigelser og al opportuniste.

Revisionismen, højreopportunisten, er hovedfaren for den kommunistiske bevægelse i vort land – også i dag.

Kammerater –

Der skal ikke herske tvivl om, at APK ønsker at udbygge det positive samarbejde med DKP. Vi indgår gerne i den programmatisk diskussion om en socialistisk fremtid med alle, der indser nødvendigheden af et andet samfund. Og først og fremmest søger vi at skabe den bredest mulige enhed i kampen mod imperialisme, krig og reaktion, mod nyliberalismens brutale offensiv.

APK ønsker DKP's landsmøde held og lykke med sit arbejde!

**ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE**
Centralkomitéen

København den 30. september 2005

APK **ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE**

Stilladsarbejderne holder plattenslagere og livsfarlige konkurrenter væk fra København

På baggrund af fredagens 2 aktioner mod livsfarlige stilladser har pressen fået kollegaernes aktioner til at handle om at stilladsarbejderne vil holde konkurrenter ude af København.

Indslagene i TV2 Lorry er direkte usande. Og de viderebringes desværre i den trykte presse.

Jeg havde et meget langt interview med TV2 Lorry, hvor jeg oplyste dem om at der er masser af stilladsfirmaer fra provinsen, som bygger i København.

Vi har jævnligt besøg af stilladsfirmaer fra hele Jylland, fra Fyn, fra hele Sjælland og fra Sverige. Ligeledes har vi de sidste par år også haft tyske og engelske stilladsfirmaer i byen.

Fælles for alle disse firmaer er at de bruger uddannede stilladsarbejdere og de betaler efter overenskomsten.

Jeg forklarede at hvis et firma fra Fyn kan bygge et stillad til en 1/3 af prisen i København, så er det ved hjælp af sort arbejde og samtidig et ulovligt stillad.

I flere tilfælde har kollegerne stoppet nye fupfirmaer, som har bygget stilladser ved hjælp af stjålet grej.

Masser af firmaer i Provinsen er medlem af Dansk Byggeri og det betyder, at i det øjeblik de kører ind i København, så gælder overenskomsten for københavnske stilladsarbejdere.

Det har hverken Dansk Byggeri,

provinsarbejdsgiverne eller vi noget problem med.

Stilladsklubben har, sammen med 3F, et meget fint samarbejde med arbejdsgivere fra København og fra provinsen om arbejdsmiljø, uddannelse og overenskomster.

Vi er for øjeblikket i gang med at lave en fælles priskurant for stilladsarbejde i hele landet og disse forhandlinger foregår i en god stemning.

Uddannelsen for stilladsarbejdere har vi skabt sammen arbejdsgiverne og efterfølgende har Arbejdstilsyn og Arbejdsministeriet gjort denne uddannelse til et lovkrav.

De provinsfirmaer der ikke vil følge disse regler, bryder overenskomsten og bryder dansk lovgivning.

Vi synes ikke at der plads til disse fupfirmaer og platugler i den danske byggebranche.

Vi ville ønske at Arbejdstilsyn, politi og Told og Skat havde ressourcer til at stoppe dette.

Det ville være langt mere interessant, hvis TV2 Lorry spurgte den lille villaejer om han havde lyst til at have en polsk eller fynsk håndværkers liv på samvittigheden, pga. et ulovligt stillad.

Ovennævnte blev nævnt i interviewet, men TV2 Lorry ønsker desværre ikke denne vinkel.

Fakta:

De polske håndværkere på Frederiksberg har nu arbejdet ca. 70 timer siden de kom sidste onsdag. De bor i telte i baghaven. De er ikke uddannet til stilladsarbejde.

Stilladset er sat op igen, med ulovlige (og livsfarlige) stilladsdele.

Opstilling af stilladser kræver som minimum 3 ugers uddannelse.

Jørgen Andersen fra Arbejdstilsynet siger i Ekstra Bladet d. 6. september at udenlandske arbejdere skal have samme uddannelse som de danske, når de opstiller stilladser.

*På vegne af Stilladsarbejdernes
Brancheklub af 1920*

John Jakobsen

KØBENHAVN OG KOMMUNALVALG TORS DAG D. 27. OKT KL. 19

APK indkalder til møde i
OKTOBER BOGBUTIK
EGILSGADE 24 KLD. 2300 KBH S

Tema:
København –
Storbyproblemer
Kommunalreform og
kommunalvalg

Oplæg ved APK-Kbh og
diskussion om Køben-
havns problemer

– fra forureningsdød og
prestigebyggeri til social
udstødning – og hvad der
kan gøres ved det.

Næser

tildeles ministre hvis de
overtræder deres beføjelser, -og til forskel
fra andre strafformer, betragter næsens ejermand
denne som uden betydning,
- og fortsætter i samme spor,
som var årsag til tildelingen,
- og set i bl.a. dette lys, må næselegen,
parlamentarismen, og det borgerlige demokrati
anses værende på samme stadie,
- som når skovarbejderen saver og dernæst vælter
gamle og udtjente træer,
- for slutteligt at omgøre dem
til pindebrænde.

En dårlig dag?

Igen og igen dukker billedet op - to nye ståltrådshegn med nogen meters afstand. På toppen pigtråd. Det ene højere end det andet, formodentlig 3 og 6 meter. Imellem hegnene går bevæbnede soldater. Det er afgrænsningen af den virkelighed vi kender. Det er værnet mod horderne fra Afrika. Det er .. det er .. ikke til at holde ud.

Jeg ser dem for mig. De sorte mennesker, der kom hos os, da jeg boede sammen med min søster og hendes afrikanske mand. Deres venner og familier og børn uden uddannelse, uden muligheder for at forsørge sig selv, uden fremtid, uden håb. De søger mod det forjættede land, hvor livet kan leves uden dagligt at konfronteres med sult, sygdom og død.

Mit land er en del af røverbanden, der har stjålet Afrikas rigdom. Det klæber til mig, tiggerbrevene kommer i en lind strøn i mail-boksen. Mit spam-program sorterer 10-20 stykker fra hver dag. For længe har forarmelsen stået på, for længe har vi været magtesløse tilskuere, imens overforbrugs samfundets skrammel hobede sig op omkring os.

I Marokko på grænsen til Melilla så jeg i april måned de, der ventede udenfor grænseovergangen. Jeg turde ikke tage mit fotografiapparat frem af frygt for at provokere. På den bare jord eller på en las avispapir eller en stump af en gammel sæk lå, hvad de havde til salg for livets opretholdelse. Værre end i den værste ende af Paris' loppemarkeder. Så snavset at jeg ikke ville røre det. Rustne bøjeede søm og skruer, lasede klædningsstykker, udtrådte sko, brugte engangsplastickrus, hårnåle osv. osv. I ingenmandsland gik jeg forbi hundredevis af mennesker med eller uden køretøjer,

Fatima

især kvinder uden. De forsøgte at få lift. De fleste blev måske sendt tilbage igen. Ihverfald så jeg ikke den samme strøm på den anden side af grænsen. På to minutter gik jeg fra håbløsheden til en moderne europæisk storby.

Også marokkanerne drømte om at komme til Europa. I toget mødte jeg Fatima, der arbejdede som sygeplejerske, hun var ung og smuk, men enke med to små børn. Det er mit højeste ønske at komme til Frankrig, sagde hun, men vidste ikke hvordan. Jeg tænkte at det nok var heldigt for hende. Et liv blandt fattige afrikanere i Marseilles er ihvertfald ikke et værdigt liv.

Nu møder jeg hver dag østeuropæere,

der tigger på gaden her i København. Enten med en lille håndskrevet seddel eller en harmonika i hånden. Så kan jeg købe mig til en god samvittighed. Desværre virker det ikke på den måde.

For 40-50 år siden lærte jeg at alle folkeslag var lige uanset farve. Dengang fandtes håbet om en fremtid, hvor lighed og menneskeværd, var i højsædet. Dengang lød det spændende at rejse ud og opleve verden og andre kulturer. Idag lyder det farligt. Det er på tide at vi genopliver håbet og troen på folkenes fremtid. Det er på tide at vi stiller imperialister og kapitalister til regnskab, at vi konfronterer dem med deres gerninger.

Hvad gavn har afrikanerne af Nestlé og Novo og FL. Smidt og AP Møllers indsats? (og mange andre med dem).

Hvad gavn har østeuropæerne af af medlemsskabet af EU? (arbejdsløshed bl.a.).

GBe

OKTOBER BOGBUTIK København

Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50

Mandag-fredag 14-17.30

Oktober Bogbutik Fyn Skibhusvej 100

5000 Odense C
66 14 89 83

Åbningstid:
Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C
86 18 40 06

Åbningstid:
Man, ons, fre 14-17.00

Cafédebat

Iran, Syrien, Venezuela -
Hvor rammer USA-imperialismen
næste gang?

Oplæg v. Troels Riis Larsen

Søndag d. 30. oktober kl. 13

i Oktober Bogcafe på Islands Brygge
Egilsgade 24 kld.
2300, Kbh. S

Alle er velkomne!

International Ungdomslejr
mod fascisme og imperialism

Arr. International Ungdomslejr 2006

Forgylt

Selv en lottogevinst med kryds og slange vil ikke kunne bringe en op blandt de rigeste 50 i Danmark. De har ét til fælles: De er milliardærer, og det går dem ufatteligt godt, for nu at genbruge en tidligere statsministers ord. De 50 rigestes formuer er i løbet af det seneste år vokset med ikke mindre end 95 mia. kr., hvilket den rigeste familie tager hovedæren for. Mærsk McKinney Møllers formue er vokset fra 127 til 182 mia. kr. De ni øvrige rigestes familier har tilsammen en formue på 202 mia. kr., altså blot 20 mia. kr. mere end Mærsk-familien alene.

Der angives tre årsager til udviklingen: stigende aktiekurser, massiv indtjening i flere industrier og ejendomspriseres himmelflugt. Pressen omtaler ikke Mærsk-koncernens profit på sin krigsdeltagelse i Irak.

Ugebrevet A4 har fået foretaget en analyse (af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd), der underbygger det faktum, at de rige forgyldes:

"I de seneste ti år er indkomsterne galopperet af sted hos den ene procent af danskerne, der har de højeste indkomster. Deres indkomstfremgang er ikke bare markant højere end gennemsnittet. Fremgangen er også kraftigere end hos de næstrigste: det bredere lag af velstillede – og velhjærgede – borgere, som tilhører den tiendedel af danskerne, der tjener mest."

Ulighedsminister Eva Kjer kan med andre ord godt gå hjem og lægge sig. Igennem de sidste ti år er uligheden steget, hvilket ikke har skabt en dalende arbejdsløshedskurve:

"I de seneste 10 år er den rigeste procent for alvor stukket af fra resten af samfundet. Deres indkomstfremgang skyldes frem for alt store gevinster på aktiemarkedet, men det spiller også ind, at deres indkomster på arbejdsmarkedet er steget hurtigere end i resten af befolkningen. Fremgangen for

Omkring 24.000 i den erhvervsaktive alder har en disponibel indkomst næsten fem gange så stor som gennemsnittet af de øvrige i den erhvervsaktive alder.

Faglig kommentar

den rigeste procent er en stor del af forklaringen på den voksende ulighed i samfundet. De næstrigste har også haft større fremgang end folk flest, men slet ikke så markant," siger Peter Spliid, økonom i AE.

Omkring 24.000 mennesker i den erhvervsaktive alder hører til »den gyldne procent«. De har i gennemsnit godt én million kroner om året i markedsindkomster – det vil sige løn eller overskud af virksomhed – og yderligere over en kvart million i kapitalindkomster. Alt i alt er deres disponible indkomst næsten fem gange så stor som gennemsnittet af de øvrige i den erhvervsaktive alder.

Undersøgelsen undgår behændigt at afdække det faktum, at den største del af befolkningen faktisk har lidt under et reallønstab gennem den samme ti-årige periode. Det skyldes til dels presset på lønnen i disse for vort land så herlige globaliseringstider, hvor arbejdere trues med fyring, hvis ikke de går ned i løn, og dels overenskomstbestemte tvungne pensionsopsparingsordninger. Endelig betyder EU's østudvidelse også, at arbejdsgiverne lige siden 1. maj 2004 har benyttet billig østeuropæisk arbejdskraft til at presse lønnen.

For de omkring 800.000 på overførselsindkomst er faldet i den disponible indkomst ekstra mærkbart, blandt andet med regeringens lov om loft på kontanthjælpen.

Peter Spliid, AE, sætter ikke fokus på det problem, men retter lyset mod regeringens politik, idet han korrekt nok fastslår, at uligheden kan løses politisk:

"Det er fint nok, at nogle tjener gode penge, hvis de også afleverer en del i skat. Men det er kritisabelt, hvis politiske beslutninger ligefrem øger uligheden i samfundet. Og det gør den nuværende regering: Reglerne for beskattning af aktieoptioner er lettet, det samme er reglerne for generationsskifte. Begge dele har givet endnu flere penge til de rigeste. De har også fået deres del af gevinsten ved skattestoppet på ejerboliger."

Han peger desuden på, at regeringen netop nu foreslår en forenklet beskattning af aktieavancer, som ifølge skatteminister Kristian Jensen (V) skal fremme aktiekulturen. Her kalkulerer regeringen med et provenutab for statskassen. Beskattningen af aktieavancer vil således indbringe mindre end i dag, og det vil formentlig komme de allerrigeste til gode.

Der har aldrig været så stor forskel på rig og fattig i Danmark som i dag. De rige forgyldes i en hidtil uset grad. De fattige fratages stadig mere: Loft over kontanthjælpen skal tvinge bistandsmodtagere på arbejdsmarkedet, hvilket de ikke kan, hvorfor de må sulte og fryse. Enlige mødre tør ikke gå på socialkontoret og klage deres nød, fordi de frygter, at myndighederne så vil tvangsfjerne deres børn. Folkepensionen og efterlønnen er på vej til lossepladsen. Det sidste sociale sikkerhedsnet er snart afskaffet.

LO og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd skal blot mindes om, at undersøgelsen dækker perioden fra 1993, hvor Nyrup og Socialdemokratiet var det ledende regeringsparti i de næste otte år. De bærer et lige så stort ansvar for den urimelige ulighed.